

Van: Vlaams Minderhedencentrum vzw <noreply_nieuwsvrr@vmc.be>**Aan:** veerle.solia@amsab.be**Datum:** 01/11/2010 12:56 PM**Onderwerp:** VMC Nieuwsbrief Vreemdelingenrecht en IPR Nr. 1 // 8 januari 2010

<% id = request.QueryString("id") SQL2 = "Select * from TBL_VRR where id_VRR = " &id Set RS = MyConn.Execute(SQL2) %>
Is deze Nieuwsbrief niet goed leesbaar [KLIK HIER](#)

www.vreemdelingenrecht.be Nieuwsbrief
Vreemdelingenrecht en IPR

nr 1 // 8 januari 2010 <% response.write rs(1) %> // <% response.write rs(3) %>

1. Wijzigingen aan de Opvangwet van 12 januari 2007

2. Recht op opvang afgewezen asielzoekers met 9ter aanvraag beperkt

3. Niet toegewezen asielzoekers en veroordeling Fedasil

4. Vertragingen bij aanpassen codes 207 in wachtregister

5. Diverse wijzigingen aan de Verblijfwet

6. DVZ moet attest psycholoog onderzoeken bij 9bis aanvraag

7. Visumvrijstelling Servië, Montenegro en Macedonië sinds 19/12/2009

8. Evaluatierapport asielprocedure

9. Vormingen Vluchtelingenwerk Vlaanderen januari-juni 2010

1. Wijzigingen aan de Opvangwet van 12 januari 2007

Op 31 december 2009 is de **wet houdende diverse bepalingen van 30 december 2009** gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. In deze wet van 30/12/2009 worden een aantal belangrijke wijzigingen aangebracht aan de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (hierna: de Opvangwet). De belangrijkste wijzigingen worden hieronder besproken. De wijzigingen treden in werking op 10 januari 2010.

Geen recht op materiële hulp meer vanaf de derde asielaanvraag

De Opvangwet biedt Fedasil voortaan de mogelijkheid om asielzoekers, die een derde of volgende asielaanvraag indienen, uit te sluiten van het recht op materiële opvang (behalve de medische begeleiding). Fedasil moet deze beslissing individueel motiveren. Dergelijke uitsluiting blijft gelden zolang het asioldossier bij de Dienst Vreemdelingenzaken ligt. Zodra het asioldossier door de Dienst Vreemdelingenzaken wordt doorgestuurd naar het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, herneemt het recht op opvang en krijgt men opnieuw een opvangplaats toegewezen.

In de praktijk zou dit betekenen dat Fedasil een code WSP in het wachtregister invoert (Woluwe St Pierre = noodopvang waar de betrokkenen echter ook niet opgevangen zouden worden, wat neerkomt op een code no show). De code WSP zou voorkomen dat de betrokken asielzoekers zich tot het OCMW kunnen wenden (ondanks het feit dat zij wettig in België verblijven). De code WSP houdt ook in dat de medische kosten ten laste komen van Fedasil. De praktische uitwerking van deze uitsluitingen van opvang en steun zou nog bevestigd worden in een instructie van Fedasil.

De praktijk om een code WSP in te voeren, wordt ook al een tijd toegepast voor asielzoekers uit een EU lidstaat (vanaf hun eerste asielaanvraag). Nochtans bestaat er, ook na aanpassing van de Opvangwet op 30/12/2009, geen wettelijke basis voor het niet toewijzen van een verplichte plaats van inschrijving voor EU burgers.

Termijnen voor einde materiële hulp

Artikel 6 derde lid van de Opvangwet preciseert de termijn voor het einde van de materiële hulp.

De regel is voortaan als volgt: indien de asielprocedure definitief is afgesloten met een negatieve beslissing van de asielinstanties (de beslissing is niet meer vatbaar voor een schorsend beroep tegen CGVS bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen of voor een administratief cassatieberoep bij de Raad van State), dan eindigt de materiële hulp na een termijn van vijf dagen die volgt op de datum van de eindbeslissing.

Er is een uitzondering als de asielzoeker nog geen bevel om het grondgebied te verlaten betekend heeft gekregen of als de termijn op het bevel om het grondgebied te verlaten nog niet verstreken is. In dat geval wordt de materiële hulp pas beëindigd op het moment dat het bevel om het grondgebied te verlaten daadwerkelijk is betekend en de termijn op het bevel ook effectief is verlopen. De materiële hulp eindigt dan de dag nadat de termijn op het bevel om het grondgebied te verlaten is verstreken.

Daarnaast eindigt de materiële hulp ook als er een beroep wordt ingediend bij de Raad van State tegen de toekenning van subsidiaire bescherming (en dus de weigering van het vluchtelingenstatuut) of als er een machtiging tot verblijf van langer dan drie maanden wordt toegekend aan een asielzoeker die nog een lopende asielprocedure heeft of een lopende procedure bij de Raad van State. De termijnen voor het beëindigen van de materiële hulp zijn ook terug te vinden in de instructie van Fedasil van 23 januari 2008 (aangepast bij instructie van 15 juni 2009).

Verlenging van het recht op materiële hulp

Artikel 7 van de Opvangwet, die de verlenging van de materiële hulp regelt, is vervangen door een meer specifieke bepaling. De volgende groepen komen in aanmerking voor de verlenging van de materiële hulp nadat de

asielprocedure en de procedure voor de Raad van State negatief zijn afgesloten.

- Personen van wie er nog een familielid of iemand die het ouderlijk gezag of de voogdij over hen uitoefent binnen de opvangstructuur verblijft
- Personen die een aanvraag tot uitstel van het bevel om het grondgebied te verlaten hebben ingediend met het oog op het beëindigen van het schooljaar
- Personen die geen gehoor kunnen geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten omwille van zwangerschap. De verlenging van het recht op materiële hulp geldt ten vroegste vanaf de zevende maand van de zwangerschap en eindigt ten laatste na afloop van de tweede maand na de bevalling
- Personen die een aanvraag tot uitstel van het bevel om het grondgebied te verlaten hebben ingediend omwille van het feit dat zij in de onmogelijkheid verkeren om terug te keren naar hun land van herkomst
- Personen die een aanvraag voor een machtiging tot verblijf hebben ingediend op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet omwille van het feit dat zij ouder zijn van een Belgisch kind. Het recht op materiële hulp komt te vervallen op het moment dat de autoriteiten zich hebben uitgesproken over de aanvraag voor een machtiging tot verblijf
- Personen die een verbintenis tot vrijwillig vertrek hebben ondertekend. Zij hebben recht op verlenging van de materiële hulp tot aan hun vertrek, tenzij dit vertrek wordt uitgesteld als gevolg van hun persoonlijk gedrag
- Personen die om medische redenen niet in staat zijn de opvangstructuur te verlaten. Het moet gaan om gestaafde medische redenen die steunen op een aanvraag op grond van artikel 9ter van de Verblijfswet. >> Meer uitleg over de medische verlenging van opvang in het volgend bericht in deze nieuwsbrief.

De aanvraag tot verlenging van de materiële hulp moet worden ingediend voordat de termijn voor het einde van de materiële hulp is verlopen. Indien de aanvraag niet tijdig wordt ingediend, kan de aanvraag onontvankelijk worden verklaard (en dus niet in overweging worden genomen). In afwachting van de (met redenen omklede) beslissing van Fedasil wordt het recht op materiële hulp voorlopig verlengd.

Asielzoekers die een beslissing ontvangen van de Dienst Vreemdelingenzaken, dat een ander land dan België verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag op grond van de Dublin verordening (bijlage 26 quater) of dat een nieuwe asielaanvraag niet in overweging wordt genomen (bijlage 13 quater), komen niet in aanmerking voor een verlenging van het recht op materiële hulp.

In bijzondere omstandigheden betreffende het respect voor de menselijke waardigheid kan Fedasil wel nog afwijken van de bepaling in artikel 7 van de Opvangwet. Het is nog onduidelijk wat onder bijzondere omstandigheden wordt verstaan.

Spreadingsplan

Artikel 11 paragraaf 4 van de Opvangwet bepaalt dat in uitzonderlijke omstandigheden, die verband houden met de beschikbare plaatsen in de opvangstructuur, een asielzoeker een OCMW kan toegewezen krijgen als verplichte plaats van inschrijving.

De toewijzing van een OCMW als verplichte plaats van inschrijving moet gebeuren op basis van een evenwichtige verdeling tussen de gemeenten.

Controle van de woonkamers

Er zullen nadere regels worden bepaald in een Koninklijk besluit voor wat betreft de controle van de kamers van de begunstigten van de opvang. Er zal expliciet worden bepaald wie er bevoegd is tot de controle van de kamers en met welke frequentie er gecontroleerd mag worden. Een controle van een kamer mag in ieder geval enkel worden uitgevoerd als het gaat om preventie inzake veiligheid, brandbestrijding, het behoud van hygiëne en het toezicht op de naleving van de bepalingen in het huishoudelijk reglement. In uitzonderlijke gevallen mag er frequenter gecontroleerd worden dan vastgelegd in het Koninklijk besluit, maar enkel als de controle verantwoord wordt door de specifieke eisen van preventie inzake veiligheid, brandbestrijding, hygiëne of bij ernstige tekortkoming op het huishoudelijke reglement. Een controle mag in geen geval een beledigend karakter hebben en moet gebeuren met respect voor de goederen die de betrokkene bezit.

Sancties

Artikel 45 van de Opvangwet bepaalt limitatief welke sancties er mogen worden opgelegd bij een ernstige overtreding van de voorschriften en werkingsregels die van toepassing zijn op de opvangstructuur. Naast de formele verwittiging met vermelding in het sociaal dossier (1), de tijdelijke uitsluiting van deelname aan activiteiten georganiseerd door de opvangstructuur (2), de tijdelijke uitsluiting van de mogelijkheid tot het verrichten van betaalde prestaties van gemeenschapdiensten (3), de beperking van de toegang tot bepaalde diensten (4), de verplichting tot het uitvoeren van taken van algemeen nut (5) en de overplaatsing naar een andere opvangstructuur (6), mag men nu ook tijdelijk worden uitgesloten van het recht op materiële hulp (7).

De sanctie van tijdelijke uitsluiting van het recht op materiële hulp mag enkel worden toegepast bij een 'zeer ernstige inbreuk op het huishoudelijk reglement van de opvangstructuur, die het personeel of de andere bewoners van de opvangstructuur in gevaar brengt of die duidelijke risico's inhoudt voor de veiligheid of de naleving van de openbare orde in de opvangstructuur'.

Alvorens iemand tijdelijk wordt uitgesloten, dient hij gehoord te worden. De tijdelijke uitsluiting van het recht op materiële hulp mag slechts voor een maximale duur van één maand. De sanctie dient bevestigd te worden door de Directeur-generaal van Fedasil binnen een termijn van drie werkdagen te rekenen vanaf de datum dat de sanctie werd genomen door de directeur of verantwoordelijke van de opvangstructuur. Indien de sanctie niet wordt bevestigd binnen de termijn van drie dagen, wordt de tijdelijke uitsluiting opgeheven.

De persoon aan wie de sanctie is opgelegd, kan van geen enkele andere vorm van opvang genieten gedurende de periode dat hij is uitgesloten. De persoon heeft wel toegang tot medische begeleiding.

De praktijk

Op dit moment is het nog moeilijk aan te geven welke gevolgen de wijzigingen aan de Opvangwet in de praktijk precies gaan hebben. Via de nieuwsbrief zullen wij u echter op de hoogte houden van de ontwikkelingen in de praktijk.

Bron: **wet 30/12/2009 houdende diverse bepalingen**, artikel 160 tot 168.

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[^TOP](#)

2. Recht op opvang afgewezen asielzoekers met 9ter aanvraag beperkt

Door een wijziging van de Opvangwet wordt het recht op opvang beperkt voor afgewezen asielzoekers die een **medische regularisatie-aanvraag op basis van artikel 9ter Verblijfswet** indienden. Vanaf 10 januari 2010 kan Fedasil in bepaalde gevallen beslissen dat afgewezen asielzoekers met 9ter aanvraag de opvangstructuur

moeten verlaten, nog voor de DVZ een ontvankelijkheidsbeslissing in hun medische regularisatie-aanvraag neemt. De vreemdeling wiens asielprocedure (inclusief beroepsprocedure tegen beslissing van CGVS bij de RvV, en inclusief cassatieberoep bij de RvSt) negatief is afgesloten, en aan wie een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend, moet normaal gezien de opvangstructuur verlaten. Op deze regel bestaan een aantal uitzonderingen waarbij men wel recht heeft op verlengde opvang. >> Zie de volledige opsomming in het vorige bericht in deze nieuwsbrief.

Zo heeft de afgewezen asielzoeker die een medische regularisatie-aanvraag (9ter Vw) heeft ingediend, **recht op verlengde materiële hulp**. Vanaf 10 januari 2010 wordt daar echter een voorwaarde aan gekoppeld: enkel als hij zich in de onmogelijkheid bevindt om de opvangstructuur te verlaten, wordt het recht op opvang verlengd. De vreemdeling moet voldoen aan de volgende voorwaarden:

- Hij verbleef al in de opvangstructuur als asielzoeker, maar de asielaanvraag is definitief afgewezen (inclusief beroep tegen CGVS bij RvV en administratief cassatieberoep bij de RvSt) en er is een uitwijzingsbevel afgeleverd
- Hij heeft een aanvraag 9ter Vw ingediend voor of tijdens zijn verblijf in de opvangstructuur, waarbij DVZ nog geen beslissing nam over de ontvankelijkheid van deze aanvraag 9ter
- Nieuwe voorwaarde: hij bevindt zich in een situatie van medische onmogelijkheid om de opvangstructuur te verlaten; dit moet door een getuigschrift van een arts worden gestaafd.

Fedasil zal bij een aanvraag tot verlenging van de opvang een beslissing moeten nemen over deze laatste nieuwe voorwaarde. Dit geldt zowel voor wie in een opvangcentrum van Fedasil of van zijn partners zit, als voor wie in een LOI verblijft. Volgens de memorie van toelichting **moet Fedasil bij het nemen van deze beslissing:**

- zich baseren op het criterium van menswaardig leven dat concreet verbonden is met de eventuele medische onmogelijkheid om de opvangstructuur te verlaten.
- er zorg voor dragen dat het recht om een menswaardig leven te leiden – zoals bevestigd in het **arrest nr. 80/99 van het Grondwettelijk Hof** – niet wordt geschonden. Dit arrest stelt dat ernstig zieke vreemdelingen niet uitgesloten kunnen worden van maatschappelijke dienstverlening wanneer ze omwille van medische redenen in de absolute onmogelijkheid zijn gevestigd te geven aan hun bevel om het grondgebied te verlaten.

De beslissing van Fedasil over 'de onmogelijkheid om de opvangstructuur te verlaten' is een beslissing op korte termijn. Ze doet niets af aan de beslissing die de DVZ ten gronde neemt over de aanvraag 9ter Vw.

De DVZ beslist ten gronde over de aanvraag 9ter Vw, of de vreemdeling al dan niet een verblijf kan bekomen:

- omdat hij aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, of op een onmenselijke of vernederende behandeling
- wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Invulling van de beslissingen van Fedasil over verlengde opvang om medische redenen:

Het is niet uitgesloten dat Fedasil eerst oordeelt dat iemand met een 9ter aanvraag – zonder beslissing inzake de ontvankelijkheid - de opvangstructuur moet verlaten, terwijl de DVZ later een positieve ontvankelijkheids- of gegrondheidsbeslissing neemt in de medische regularisatieaanvraag.

Opvallend is dat de wet zegt dat Fedasil zal beslissen over 'de onmogelijkheid om de opvangstructuur te verlaten', maar dat de betrokkene moet aantonen dat hij zich bevindt in een situatie van 'medische onmogelijkheid om de opvangstructuur te verlaten'. In beide situaties dient er volgens de memorie van toelichting rekening gehouden te worden met het **arrest nr. 80/99 van het Grondwettelijk Hof**, dat zegt dat wie om medische redenen onmogelijk het land kan verlaten recht heeft op (een vorm van) maatschappelijke dienstverlening. Aangezien de OCMW-wet dit recht niet voorziet voor vreemdelingen zonder wettig verblijf, is de vraag of er dan wel een alternatief is voor een verlenging van de materiële opvang?

Fedasil werkt aan een instructie die meer duidelijkheid schept over hoe ze o.a. 'de onmogelijkheid om de opvangstructuur te verlaten' zullen onderzoeken, rekening houdende met 'het recht op menswaardig leven voor iemand die in de onmogelijkheid is het grondgebied te verlaten om medische redenen'. Fedasil liet weten dat ze voor de bewoners van de Federale centra centraal zullen beoordelen wie aan dit criterium voldoet. Zij zullen hierbij rekening houden met het feit of iemand een medisch probleem heeft die een behandeling behoeft. Wie geen medische behandeling behoeft, kan dus uit de opvang gezet worden.

Het zal interessant zijn om te zien of deze bepaling aanleiding geeft tot procedures bij de arbeidsrechtbank en welke interpretatie er dan vervolgens aan deze bepaling wordt gegeven door de rechtbanken. De Raad van State heeft geen advies gegeven over dit artikel omdat de spoedeisendheid van dit advies niet werd gewettigd.

De wet bepaalt ook dat er bijzondere omstandigheden zijn waarbij Fedasil uit respect voor de menselijke waardigheid kan afwijken van uitsluiting uit de opvang. Wat deze bijzondere omstandigheden kunnen zijn, wordt nergens verduidelijkt.

De vreemdeling moet pas de opvangstructuur verlaten, als Fedasil hem een gemotiveerde beslissing betekende. Als hij op basis van bovenstaande criteria een correcte aanvraag tot verlenging van opvang indiende, moet Fedasil ook een gemotiveerde beslissing nemen. De motiveringsplicht bestaat zowel wanneer het recht op materiële hulp wordt verlengd, als bij een weigering van deze materiële hulp. Als Fedasil niet ingaat op een verzoek tot verlenging, moet de reden omstandiger worden toegelicht.

Bij verlenging van de materiële hulp, kan Fedasil regelmatig controleren of het motief van 'medische onmogelijkheid om de opvangstructuur te verlaten' blijft bestaan. Zij kunnen hiervoor bijkomend medisch advies vragen. Blijkt dat deze medische onmogelijkheid niet langer bestaat, dan moet de vreemdeling de opvangstructuur verlaten.

- Wanneer de aanvraag **9ter ontvankelijk** werd verklaard, moet de betrokkene de opvangstructuur verlaten en kan hij aanspraak maken op OCMW-maatschappelijke dienstverlening.
- Wanneer zijn aanvraag **9ter onontvankelijk** wordt verklaard, moet hij eveneens de opvangstructuur verlaten.

>> **Meer info over de rechten op opvang en steun van zieke vreemdelingen**

Bron: **Art 162 van de wet van 30 december 2009 houdende diverse bepalingen** en **Art. 137 van de memorie van toelichting** pagina 89

Bericht van VMC-Steunpunt Gezondheid & Vreemdelingenrecht

↑TOP

3. Niet toegewezen asielzoekers en veroordeling Fedasil

Fedasil wijzigde in december 2009 opnieuw haar standpunt inzake het al dan niet opvangen van niet toegewezen asielzoekers waarvoor Fedasil een veroordeling door de arbeidsrechter heeft gekregen. Fedasil zal deze asielzoekers toch opnieuw een opvangplaats toewijzen (code 207).

Aanvankelijk (midden 2009) werden de niet toegewezen asielzoekers die bij de arbeidsrechter een veroordeling van Fedasil afdwongen toch opgevangen door Fedasil (en kregen ze dus een code 207 opvangstructuur).

Vervolgens (najaar 2009) zat het opvangnetwerk zodanig vol dat dit bij gebrek aan opvangplaatsen niet langer mogelijk was. Fedasil moest bijgevolg noodgedwongen de dwangsommen betalen waarmee een dergelijke veroordeling gepaard gaat. Dat bedrag begon echter danig op te lopen.

Daarom heeft Fedasil eind 2009 beslist om het aantal niet toegewezen asielzoekers waarvoor Fedasil veroordeeld werd en waarvoor Fedasil dwangsommen betaalt geleidelijk af te bouwen. Fedasil deelt de advocaat van de niet toegewezen asielzoeker per brief mee dat de asielzoeker opgeroepen wordt om zich op de dispatching aan te bieden om alsnog een opvangplaats te krijgen. Indien de asielzoeker niet komt opdagen, zal Fedasil de betaling van de dwangsom stopzetten. Het afbouwen gebeurt volgens de chronologische lijst van de opgelopen veroordelingen waarbij Fedasil dwangsommen betaalt en in functie van de opvangplaatsen die beschikbaar zijn.

OCMW's die maatschappelijke dienstverlening zouden toekennen aan niet toegewezen asielzoekers waarvoor Fedasil dwangsommen betaalt, moeten het wachtregister dus goed in de gaten houden. Zodra er een toewijzing van een opvangplaats is, wordt de toegekende steun immers niet meer ten laste genomen. De OCMW's kunnen zich informeren bij de VVSG via fabienne.crauwels@vvsg.be.

Bericht van VVSG M-Weter 2009 nr. 11

[^TOP](#)

4. Vertragingen bij aanpassen codes 207 in wachtregister

Er worden vertragingen vastgesteld bij het doorvoeren van de noodzakelijke aanpassingen aan de codes 207 in het wachtregister. OCMW's worden geconfronteerd met de betekende beslissingen van Fedasil terwijl in het wachtregister nog steeds de vorige situatie vermeld wordt.

Het gaat bijvoorbeeld over asielzoekers die toegewezen werden aan een OCMW maar waarvan de code 207 OCMW niet (correct) wordt ingevuld. Of asielzoekers waarvoor beslist werd om de toewijzing (code 207) aan een opvangstructuur op te heffen maar waarbij die code 207 opvangstructuur wel nog in het wachtregister staat. Ook bij transfers vanuit een opvangcentra naar een LOI of bij rechtstreekse toewijzingen aan een LOI gebeurt het dat de weergave in het wachtregister niet up to date is. In het laatste geval is dat belangrijk voor de tenlastename van de medische kosten van de LOI-bewoners.

De POD Maatschappelijke Integratie is op de hoogte van de problemen bij Fedasil die te wijten zijn aan de overbezetting van het opvangnetwerk. In dergelijke gevallen moet het OCMW een kopie van de betekende beslissing van Fedasil aan de POD Maatschappelijke Integratie bezorgen. De POD Maatschappelijke Integratie zal dit dan manueel in het informaticasysteem inbrengen zodat de terugbetalingen correct kunnen verlopen. Dit is extra werk voor de OCMW's en de POD Maatschappelijke Integratie. De VVSG vraagt dan ook blijvende aandacht voor het belang van een correcte weergave van de codes 207 in het wachtregister. Meer info bij

fabienne.crauwels@vvsg.be.

Fedasil deelt mee dat problemen in verband met de vrijwillige opheffing van de code 207 opvangstructuur gemeld kunnen worden aan code207@fedasil.be (zoals vermeld in de instructie van 16 oktober 2009). Voor andere problemen in verband met codes 207 wordt best de regiomedewerker van Fedasil gecontacteerd. Dat kan geval per geval of door een lijst met de problemen door te geven.

Bericht van VVSG M-Weter 2009 nr. 11

[^TOP](#)

5. Diverse wijzigingen aan de Verblijfswet

Op 31 december 2009 zijn de wetten houdende diverse bepalingen van 23 december 2009 én van 30 december 2009 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Beide wetten brengen een aantal wijzigingen aan in de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Verblijfswet of Vw). De belangrijkste wijzigingen worden hieronder besproken. De wijzigingen aan de Verblijfswet treden in werking op 10 januari 2010.

Bevoegdheid tot het nemen en ondertekenen van beslissing CGVS

Bij arrest van 28 mei 2009 besliste de Raad van State tot annulatie van een op 25 maart 2004 genomen beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen (VBV). Deze beslissing betrof een door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 29 september 2003 genomen beslissing. De Raad van State besloot tot annulatie omdat uit de beslissing, die ondertekend was door een adjunct-commissaris, niet bleek dat de adjunct-commissaris deze beslissing genomen had omdat de commissaris-generaal verhinderd zou zijn geweest.

Naar aanleiding van het arrest van de RvS oordeelde ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in algemene vergadering over een substantieel vormgebrek in een beslissing van de CGVS. In haar arrest van 20 oktober 2009 stelt de Raad dat een beslissing van de CGVS een onherstelbaar substantieel vormgebrek vertoont wanneer zij genomen en ondertekend is door de adjunct-commissaris.

Naar aanleiding van de arresten van de RvS en de RvV is artikel 57/9 van de Verblijfswet aangepast. Artikel 57/9 Vw bepaalt nu dat voor de bevoegdheden die staan omschreven in artikel 57/6 onder 1 tot 7 Vw (zoals bijvoorbeeld de bevoegdheid om een vreemdeling als vluchteling te erkennen), de beslissing wordt genomen door de Commissaris-generaal of bij delegatie door zijn adjuncten. De adjuncten dienen te ondertekenen met de formule 'bij delegatie'. Zie hoofdstuk 6 artikel 23 van de wet houdende diverse bepalingen van 30 december 2009.

Uitbreiding termijn voor reactie CGVS in RvV procedure

Indien een asielzoeker een beroep instelt tegen de beslissing van het CGVS, bepaalt artikel 39/72 §1 Vw dat het CGVS binnen 15 dagen na kennisgeving van het beroep het administratief dossier aan de griffie bezorgt. Bij het administratieve dossier kan een nota met opmerkingen worden gevoegd. Zie artikel 3 wet houdende diverse bepalingen van 23 december 2009.

De nieuwe termijn is enkel van toepassing op beroepen die worden ingediend na de inwerkingtreding van de wet

houdende diverse bepalingen van 23 december 2009.

Tijdelijke uitbreiding RvV

In verband met het wegwerken van de werkvoorraad van de bij de RvV aanhangige zaken, wordt tijdelijk het aantal magistraten en het aantal leden van de griffie van de RvV verhoogd. Zo komen er tijdelijk acht rechters bij, vier langs Nederlandstalige kant en vier langs Franstalige kant. Zie artikel 6 wet houdende diverse bepalingen van 23 december 2009.

Bron:

- [**Wet van 23 december 2009 houdende diverse bepalingen inzake migratie en asiel**](#)
- [**Wet van 30 december 2009 houdende diverse bepalingen**](#)

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[^TOP](#)

6. DVZ moet attest psycholoog onderzoeken bij 9bis aanvraag

Psychologische problemen kunnen een "buitengewone omstandigheid" zijn die toelaat dat een humanitaire regularisatie-aanvraag (artikel 9bis Verblijfswet) in België wordt ingediend. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen concludeerde in [**arrest nr. 36.370**](#) dat de DVZ een gemotiveerd attest van een psycholoog moet onderzoeken in het kader van een 9bis aanvraag (humanitaire regularisatie), en dat zo'n attest onvoldoende is voor een 9ter aanvraag (medische regularisatie).

Wie op basis van een 9bis-aanvraag zijn verblijf wenst te regulariseren, moet buitengewone omstandigheden inroepen opdat deze aanvraag vanuit België kan ingediend worden.

- De DVZ onderzocht de ingeroepen psychologische problemen niet (angsten om België te verlaten en gescheiden te worden van de familie hier) en verwees naar de medische regularisatieprocedure artikel 9ter Vw.
- De RvV oordeelt dat deze psychologische problemen wel onderzocht moesten worden omdat ze kunnen kaderen in een mogelijke schending van art. 3 EVRM én dat een attest van een psycholoog niet beschouwd kan worden als medisch getuigschrift dat nodig is om een ontvankelijke 9ter aanvraag in te dienen.

Bron: [**RvV nr. 36.370 van 21 december 2009**](#)

Bericht van VMC - Steunpunt Gezondheid & Vreemdelingenrecht

[^TOP](#)

7. Visumvrijstelling Servië, Montenegro en Macedonië sinds 19/12/2009

Sinds 19 december 2009 hebben onderdanen van de voormalige Joegoslavische republiek Macedonië, Montenegro en Servië geen visum meer nodig om kort (maximum 3 maanden) te verblijven op het Schengengrondgebied. "Schengen" omvat het grondgebied van de meeste EU-lidstaten (behalve Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Cyprus, Bulgarije en Roemenië) en van IJsland, Noorwegen en Zwitserland.

Door verordening 1244/2009 van de EU Raad werden de voormalige Joegoslavische republiek Macedonië, Montenegro en Servië toegevoegd aan de lijst van derde landen waarvan de onderdanen zijn vrijgesteld van visumplicht.

Let op: inwoners van Kosovo met een Servisch paspoort dat is afgegeven door het Servisch coördinatiedirectoraat zijn nog wel onderhevig aan de visumplicht.

Bron:

- [**Verordening \(EG\) nr. 1244/2009 van de Raad van 30 november 2009 \(PB L 336 / 1 18 december 2009 \)**](#)
- [**Persbericht Europese Commissie**](#)

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[^TOP](#)

8. Evaluatierapport asielprocedure

De Senaatscommissie Binnenlandse Zaken leverde haar eindrapport af over de [**evaluatie van de nieuwe asielprocedure**](#).

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[^TOP](#)

9. Vormingen Vluchtelingenwerk Vlaanderen januari-juni 2010

In het kader van het EVF-project 'Juridische bijstand aan asielzoekers' heeft Vluchtelingenwerk Vlaanderen een vormingskalender opgesteld voor 2010.

Deze vormingen hebben alle betrekking op het thema asiel en zullen ook (deels) regionaal georganiseerd worden. Voor de maand februari 2010 zijn volgende vormingen voorzien:

- basisvorming Vluchtverhaalanalyse te Mechelen
- basisvorming opvang te Antwerpen, Mechelen en Brussel
- praktische basisvorming asiel te Brussel

> > [**Verdere info over deze of andere vormingen**](#)

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[^TOP](#)

Deze nieuwsbrief is een **gemeenschappelijk initiatief** van :

[Vlaams Minderhedencentrum](#) (eindredactie),
[Vluchtelingenwerk Vlaanderen](#), [Integratiedienst Gent](#), en
de volgende regionale integratiecentra: [De Acht](#) (stad
Antwerpen), [Odicé](#) (Oost-Vlaanderen), [Pric Limburg](#) en
[Foyer](#) (Brussels gewest).

Bij deze laatste 4 (regionale integratiecentra) kan u zich
abonneren op eenzelfde juridische nieuwsbrief,
aangevuld met regionale info.

Deze nieuwsbrief is een uitgave van
Vlaams Minderhedencentrum vzw

www.vmc.be
Aromagebouw
Vooruitgangstraat 323 bus 1 - 1030 BRUSSEL
T 02/ 205 00 50 - F 02/ 205 00 60

Meer info?

www.vreemdelingenrecht.be bevat alle basisinformatie
over diverse procedures en specifieke rechten van
vreemdelingen. De teksten worden constant bijgewerkt
om de informatie steeds actueel te houden.

Vragen?

1. Raadpleeg de info op de [website](#)
2. Bel (indien nodig) een van de [diverse lokale
rechthulpdiensten](#) (eventueel voor een afspraak)
3. Bel (bij gebrek aan lokale dienst) [de VMC-VWV
telefonische helpdesk](#) (alleen voor advies, niet voor
bemiddeling of afspraken) T 02/2050055 elke maandag
9u-12u30, woensdag 13u30-17u en vrijdag 9u-12u30:
 - toets 1: familiaal internationaal privaatrecht (VMC
Steunpunt IPR)
 - toets 2: asielrecht (VWV)
 - toets 3: vreemdelingenrecht (VMC)
 - toets 4: gezondheid (VMC Steunpunt Gezondheid en
Vreemdelingenrecht)
4. Mail de VMC Steunpunten of VWV
 - alleen voor vragen over IPR, asielrecht en gezondheid
(niet over algemeen vreemdelingenrecht!)
 - alleen via het [schriftelijke formulier](#)

[Archief](#)[Gratis abonneren](#)[Uitschrijven](#)[Gebruikersovereenkomst](#)